

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

R ante H

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

recordabunt. Antiqui etiam recordo dixerunt
testibus Prisc. & Marcel. qui & Claudii Quadri-
garii refert scripsisse eum recordauit. & ita cum
grō q̄ cū abltō construi potest

Reddo dis cū duplicato d: facit in futuro indica-
turi modi reddā & reddibo. Plaut. in Menæch.
Salutū tibi ita: ut mihi dedisti reddibo. Redio re-
dis: & redino nis in vno scato dici potest: auctore
Redino. Req. in dic. redeo.

Pōpe.
Reditus p̄ regressū cū vnico d scribit: & p̄ pro-
uentu: cū in vtroq; scato primā syl. corripit.
Oui. Heroi. Vela queror reditu yba carere fi-
de. Idem lib. ij. de Ponto. At redit? iam q̄sq; su-
os amat: & sibi qd sit. Vtile: sollicitis supputat
articulis. Idē li. de amore. Turpe tori reditu cē-
sus augere paternos. Dicis autē p̄ prouentu redi-
tus: eo q̄ singulis anis redeat. neq; a reddo red-
dis descendit: ut Gasparinus tradit.

Refrago. Require in dictione refragor

Refragor garis deponēs est ybū: qd antiq; etia;
refrago. p̄ uulerū: teste Marcel. Vñ Sifenna lib.
histo. xxij. ait. Multi populi plimē cōcionis di-
aurā oib; animis & studiis refragare. i. dictu-
ræ suffragari sūt. Refragari item resistere scat.

Refuga cōis gnis est: & is dī: q̄ alioq; dñum re-
Regia vrbs. Req. in dic. rhegiū. (sugit

Regium. Regre in dictione rhegyū.

Regilla cum duplicato l scem: gñe declinat: te-
ste Marcel. quā & regillum neutro declari pos-
se tradit Vgu. genus est vestis

Regillum. Require in dictione regilla.

Regienses. Require ibidem.

Regno nas dīo iungit: et nōnunq; grō. vrē apud
Hora. in. iij. car. Et q̄ paup aqua Daun? agre-
stium regnavit populo: p̄ agrestibus populis.

Reminisco. Require in dictione reminiscor

Reminiscor sceris deponens est ybū. l. & remi-
nisco veteres protulerunt: teste Priscia. Et tam
grō q̄ abltō iungi potest.

Repages & Repaguli in vno scato dici potest.
Neq; a repādo dis derivat: ut somniauit Vgu-
tio. sed Repago auctore Pōpe. in hęc yba dicen-
te. Repagula sunt: q̄ patefaciēd: gratia ita econ-
trario oppugant: hanc & repages dicunt. Hęc il-
le. Obices ergo appellari possunt quia figunt.
ut Ouidi. lib. Metamor. v. Raptaq; de dextro
robusta repagula positi: ossibus illis.

Repagulum. Require in dictione repages

Reperio ris facit in futuro indicatiui modi repe-
riā & reperibo: testibus Donato: Nonio: Seruo
Probo. Cæcili. Meæ morti remediū repibit ne-
mo. Plaut. in pedico. Igitur aliqua res repibit.

Requies facit in grō requiei & regenis: teste Prisc.
Vir. li. ænei. iij. Tēpus inane perior: requiē: spa-
tiumq; furori. Cice. i dialogo de senectute. Ut
meæ senectutis requiei: oblectamētaq; noscāt

Respondeo des secūda. & respōdo respondis ter-
tia cōiuga. declinari potest. Manilius lib. v. Sic
etiam magno quædam respōdere mūdo

Respondeo. Require in dictione respondeo.

Ræte neu. & rætis mas. & scē. gñe declinari pōt:
testibus Capro & Prob. l. & hęc rætia: teste Pri-
sci. Plaut. in rudēte. Nō vides p̄ferre me vuidū
rætē sine squamoso pecu. Idē itē: in rudēte. nā
rūc & operā ludos facit & rætia: ut tēpestas est
A neutro sit Rētiolū: ræticulum: A scēminino
Ræticulata. A rætia. Rætiaculū. vrē apud Plal-
mographū. Cadēt in ræticulū eoz; peccatores
Et ut Apuleio placet: cū æ diph. annotat

Rætia. Require in dictione rete.

Retialū. Ibidē

Reticula. Ibidem.

Reticulū. Ibidē

Retiolū. Ibidem

Retis. Ibidē. Reuerto. Requi. in dic. reuerto.

Reuerto ris depo. est ybū. l. & reuerto neutra-
le vsurpat. Tul. li. offi. ij. Fast? est alter ei? sisten-
di vas: ut si ille nō reuertit? moriēdū esset ipsi

R ante H

Rhaphanū. Require in dictione raphanum

Rhaphan? cū aspira. post r: scē. gñe. & rhapha-
nū neu. declinari p̄t. Seren? Rhaphan? vel co-
sta iuuabit. Pl. li. xxx. natu. histo. Rhaphanū &
siluestre dixim? esse laudatissimū i arcadia: ge-
nus ē radices. qd etiā mas. gñe. Serapion pulit.

Rhegiū. Regre in dictione rhegyū.

Rhegyū cū aspira. post r & y greco a Tor. scri-
bi p̄cipit: ciuitas est Calabriae seu Brutiorum: teste
Lui. li. ij. de secūdo bello punico. Est autē in eo
loco q̄ Italia a Sicilia diuupta est. vñ & a pxy-
pōw qd ē dirūpo nomē assūpsit. q̄re Festus di-
xit ē municipiū i freto siculo. Neq; a rege cog-
noiatū est: ut cū Catho. Vgu. sōniauit & ab h̄

rhegyo Rhegyni dicti sūt. Regiū absq; aspira.

post r & cū ilati. vrbs ē Gallie Cisalpine a rege

denoiatū. a q̄ Regiēses dicti sūt. Regia vrbs est

Syrię: teste Prole. Sūt & eodē noīe vocatę dūg

vrbs mediterraneę Ibernię Britānię vrdes

Rhena. Req. in dic. rhen?.

(Pro. oñdit

Rheno. Ibidem

Rhenū. Ibidē.

Rhenus cū aspiratiōe post r. & hoc rhenū dedi-

nari pōt. Vir. li. gñe. viij. Extremiq; hoīm mi-

nori: rhenusq; bicornis. Hora. i arte poe. Aut

flumē rhenū: aut fluuius describit arcus: fluui-

us est galliæ. Est & eodē noīe fluuius in Italia:

nō longe a Bononiēsi vrbe fluēs: dicēte Syllio

li. viij. Paruiq; Bononia rheni. Hic Rhenos: ge-

nus est vestis ex pellib; auctorib; Salust. in hi-

storijs. & Seruio sup. iij. georgi. grēcū viputo

vocabulum. Nam p̄ivo o pellis interpretatur

Rhena insula quædam est iuxta Atticā: nō lon-

ge a Cycladibus: teste Ptolemo.

Rhætorica huius rhætoricę cum aspiratiōe post

r & æ diphthongo (ut Apule. placet: ea scilicet

ratione quā in dictione syncerus docebimus)
& t & e exilibus: & more græco rhætoricæ hu-
ius thætorices declinari potest.

Rhætoricæ. Require in dictione Rhætorica.

Rhien cū aspiratione post r: & i latino apud græ-
cos scribit: qui a nostris absq; aspiratione rien
vocat. Na (teste Varrone) latinū est vocabulū:
a riuo dictum. Antiqui rhienes appellabant ne-
phrum diues vt auctor est Festus. Plau. Glaber
erat tanq̃ rhien.

Rhinoceron. Requī. in dictione Rhinoceros.

Rhinoceros huius rhinocerotis cum aspiratione
post r. & i latino & c exili scribit: animal est vni-
cū in nare cornu habēs ad repādū: teste Solino
At yō Paulanias duo habere cornua affirmat
alterū quidē insigni magnitudie ex narib; extās
alterū quod superius erumpit exigū: sed vali-
dissimū. Isidorus aut lib. ethimo. xij. declinat i
recto hic rhinoceron grō rhinocerotis. Ponit
nōnūq̃ rhinoceros p quodā vase olei gutta-
tim fundente: lauantiū se in balneis: vt ē apud
Martī. Gestauit fronte modo me iuuenens. Ve-
rum rhinocerotā me putabis Pleno gutto.

Rhodope. Require in dictione Rhodopis.

Rhodopis huius rhodopis vel rhodopidos: cū
aspiratione post r scribit: p̃p̃riū fuit meretricis
nomē: teste Hæzodo. lib. histo. ij. quæ a Plin. &
Strabo. li. vlti. rhodope vocat. Alia eiusdē no-
minis Rhodope fuit Thra cū regina. Rhodope
item mons est Thraciæ: teste Floro li. histo. iij.
a Rhodope regina ibi sepulta: sic cognominata
Quē montē Solinus dixit esse Mygdoniæ. Et
vtrūq; esse pōt: quia cōterminæ regiones sunt:
& corripit do syllabā. Vir. Quaq; redit mediū
Rhodope porrecta sub axem: Illic clausa tenet
stabulis armenta.

Rhoda. Require in dictione Rhodos.

Rhodia. Ibidem

Rhodius. Ibidem

Rhodos huius rhodi cū aspiratione post r scribit
Insula est Lyciæ: teste Pompo. Melali. ij. & eius-
dē noīs vrbs in ea: de qua Luca. lib. viij. Clara
q; relinquit Sole Rhodon. Rhoda vrbs est indi-
gerū: teste Prole. Rhodius fluuius fuit Troian⁹
teste Home. lib. Ilia. xij. Rhodia vrbs est Lyciæ
circa mōrē Massiciæ: teste Pro. Rhodia itē Ocea-
ni & Tethyos filia fuit: teste Helio. in theogo.

R ante I

Rica. Requī. in dicti. Ricinus

Ricina. Ibidem.

Ricinum. Ibidem.

Ricula. Ibidem.

Ricinus cū i latino vtrōq; & hoc riciniū decli-
nari pōt. Ser. Ricinus genus est vestis muliebris
Var. de ling. lati. A rēnciēdo riciniū dictū est.
Festus. Riciniū omē ē vestimētū quadratū. Est
etiā ricinus genus cucumeris: & gñs vermis q
exitū nō habet. Ricina insula quēdā est Iberniæ
supiacens: teste Prole. Rica cū i latino & c exili:

vestimentū est quadratū: fimbriatū: purpureū
quo flamines p palliolo utebant: teste Festo. &
a ritu dicta est: auctore Varro. de lingua latina
Alij dicūt q; ex lana fiat succida alba: & cæru.
colore inficiat. Et format diminutiue Ricula.

Rictum. Require in dictione Ringo.

Rictus. Ibidem.

Rideo rides secunda: & rido ridis tertia cōiuga.
declinari pōt: teste Diome. Brutū inducente di-
centē de patientia. Irridit horū lachrimas.

Rido ridis. Require in dictione Rideo.

Rigeo ges secūda: & rigo rigas primæ cōiuga.
vtrūq; & bū notā habet significationē: & vtro-
biq; ri syllā. corripit. Luca. lib. ix. Aphrica Cy-
renis etiā tunc bruma rigeat. Oui. lib. meta. v
Dextra dirigit: nec citra mora nec vltra ē. Bo-
etius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Luca. li.
vi. Irrigat amphryfos famulātis pascua phebī
Rigo rigas. Require in dictione Rigeo.

Ringo gis. & ringor deponēs dici pōt. Teren. in
Phor. Cū ille & cura & sumptib; absumit: dū
tibi sit qd placet: ille ringit: tu rides. Est aut rin-
gere (teste Ser.) os extendere: indignari: irasci:
murmurare. Ab huius verbi supino rictū fit b
rictus hui⁹ tus: & hoc rictū: teste Acro. sup illd
Horatij ser. x. Ergo non satis est risu diducere ri-
ctū. Vñ & Lucre. li. v. inq̃. Molosum Mollia
ricta p̃mūt duos nudantia dentes. Oui. lib. me-
ta. vi. Ipsaq; dilatāt patulos cōiuitia rictus.

Ringor. Require in dictione Ringo.

Ritus hui⁹ ritus: & rites hui⁹ ritus declinari pōt:
sicut impetus & impes: vt in ipsa dictione vidi-
mus. Sta. lib. thæ. xi. Hei mihi primitijs ararū:
& rite nefisto Libatus. Dicit aut ritus: auctore
Pompe. mos vel cōsuetudo. Rite yō aduerbiff
bene vel recte significat.

Rixor. Require in dictione Rixor.

Rixor rixaris deponēs est verbū: qd & rixor ve-
teres ptulere: teste Marcel. q & Varronē refert
dixisse. Vigilant: clamant: calent: rixant.

R ante O

Rogo gas verbū varia cōpositione: diuersa deti-
net scata. Vñ y. Si rogat addideris cō. gregat
e dat: in infert. De minuit: sub substituit: p pro
trahit: inter Quærit: præsupat ac destruit atq;
superbat.

R ante V

Ruber. Requī. in dic. Rubus

Rubeta. Ibidem.

Rubetum. Ibidem.

Rubeus. Ibidem.

Rubi oppidū. Ibidem.

Rubius a um. Ibidem.

Rubus mascu. gen. arbuscula est: quæ tñ a Pro-
scemi. gen. tradit: cuius fructus scemi. etiā gen.
est: dicere Sereno. Mandit apta rubus g̃nguiuis
& bona labris. Rubetū locus ruborū est. Hæc
rubeta genus est ranę venenosum. Iuue. saty. i.
Porrectura viro miscet suete rubetā. Rubi plu

p